

Τα σαλιγκάρια και η βροχή

Οι περισσότεροι άνθρωποι, έχουν την πεποίθηση, ότι «τα σαλιγκάρια βγαίνουν μετά τη βροχή». Κατά πόσον όμως ισχύει αυτό στην πραγματικότητα;

Οι οργανισμοί της χέρσου είναι υποχρεωμένοι να έχουν προστατευτικούς μηχανισμούς, όπως το δέρμα στα ζώα, με τους οποίους περιορίζουν τις απώλειες του νερού. Ειδικά στις περιοχές της χώρας όπου επικρατεί το μακρύ, θερμό και άνυδρο «μεσογειακό» καλοκαίρι, οι ευαίσθητοι στην απώλεια του νερού οργανισμοί όπως τα σαλιγκάρια (καθώς και τα σκουλήκια), το καλοκαίρι «αδρανοποιούνται», περιμένοντας τη νέα περίοδο αφθονίας, την περίοδο των βροχών. Κατά το «διαχειμάζουν», αυτά «διαθερίζουν».

Τα σαλιγκάρια, αφού κλείσουν το διάφραγμά τους, συνήθως κολλούν σε κλαριά θάμνων ψηλότερα από το έδαφος, επειδή εκεί έχει χαμηλότερη θερμοκρασία. Βεβαίως, στις περιοχές της χώρας μας με εύκρατο κλίμα -το χειμώνα με κρύο και το καλοκαίρι με βροχές-, όπως στα ψηλά βουνά, τα σαλιγκάρια πέφτουν σε χειμέρια νάρκη, επαναδραστηριοποιούμενα την άνοιξη.

Όταν, στις «μεσογειακές περιοχές», αρχίζουν οι βροχές, τα ετήσια φυτά φυτρώνουν και τα πολυετή ξαναζωντανεύουν. Όλοι οι οργανισμοί που το καλοκαίρι απλώς επιβίωσαν, ξανανιώνουν. Μόλις αρχίσει η βροχή και στο περιβάλλον η υγρασία αυξηθεί, τα σαλιγκάρια βγαίνουν από τα «καταφύγιά τους», ανοίγουν το διάφραγμα και αρχίζουν να βόσκουν. Η φύση επανενεργοποιείται.

Επομένως, η έκφραση «τα σαλιγκάρια βγαίνουν μετά τη βροχή» δεν είναι ακριβής. Τα σαλιγκάρια βγαίνουν κατά τη διάρκεια της βροχής. Απλώς, ο άνθρωπος που τα παρατηρεί ή τα μαζεύει, βγαίνει μετά τη βροχή...

Πηγή: techlink.gr